

Personīgā atklāsme: praviešu mācības un piemēri

Elders Roberts D. Heilzs
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Personīgā atklāsme ir tas veids, kā mēs paši varam uzzināt savas eksistences vissvarīgākās patiesības.

Iesākot šīs vēsturiskās konferences noslēdzošo sesiju, es pievienojos jums, izsakot pateicību par privilēģiju atbalstīt prezidentu Henriju B. Airingu par otro padomnieku Augstākajā Prezidijā, elderu Kventinu L. Kuku Divpadsmito kворumā un elderu Valteru F. Gonzalesu par vienu no septiņiem Septiņdesmito prezidentiem. Es paužu viņiem savu mīlestību un atbalstu un liecinu, ka viņi ir Dieva aicināti caur dzīvo pravieti, prezidentu Gordonu B. Hinkliju, saskaņā „ar atklāsmes un pravietojuma garu”.¹

Šo divu pēdējo dienu notikumi māca mums par atklāsmes nepieciešamību Tā Kunga darbā un par personīgo atklāsmi mūsu pašu dzīvē. Personīgā atklāsme ir tas veids, kā mēs paši varam uzzināt savas eksistences vissvarīgākās patiesības: ka Dievs, mūsu Mūžīgais Tēvs, un Viņa Dēls, Jēzus Kristus, patiesi ir dzīvi; atjaunotā evaņģēlija patiesumu un Dieva mērķi attiecībā uz mums, un Viņa norādījumus.

Ļoti daudz no tā, ko es zinu par personīgo atklāsmi, es esmu iemācījies gan no seno, gan no mūsdienu praviešu personīgajiem piemēriem. Šajā pēcpusdienā es vēlos dalīties ar dažiem no šiem piemēriem un lūdzu, lai tie iedvesmotu katru no mums tiekties pēc svētībām no personīgās atklāsmes mūsu pašu dzīvē.

Būdams jauns reģiona pārstāvis, es saņēmu uzdevumu palīdzēt elderam Marionam Dž. Romnijam staba reorganizācijā. Garā, mierīgā ceļa laikā uz konferenci, mēs sarunā pievērsāmies mūsu uzdevuma garīgajai plāksnei. Elders Romnijs mācīja man par to, kā Tas Kungs svēta mūs ar atklāsmi. „Robert,” viņš teica, „es esmu iemācījies, ka tad, kad mēs pildām Tā Kunga uzdevumu, mēs saņemam Viņa svētības izpildīt visu, ko Viņš mums ir lūdzis.” Turpinot elders Romnijs paskaidroja, ka mēs ieradīsimies attālā pilsētā, noietīsimies ceļos lūgšanā, intervēsim priesterības nesējus, atkal noietīsimies ceļos lūgšanai, un Svētais Gars mums atklās to cilvēku, kuru Tas Kungs ir izraudzījis par jauno staba prezidentu. Viņš man apsoltāja, ka tā būs viena no lielākajām mana mūža garīgajām pieredzēm, un tā tik tiešām bija.

Katru no mums Debesu Tēvs ir sūtījis uz šo zemi, lai iemantotu mūžīgo dzīvi: „Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu.”² Kā mēs paši varam iepazīt Tēvu un Dēlu? Caur personīgo atklāsmi. Personīgā atklāsme ir līdzeklis, caur kuru Debesu Tēvs palīdz mums uzzināt par Viņu un Viņa Dēlu, uzzināt par evaņģēliju un dzīvot saskaņā ar to, izturēt līdz galam taisnīgumā, un būt cienīgi mūžīgajai dzīvei — atgriezties atpakaļ Viņu klātbūtnē.

Varbūt jūs jautājat: „Kā mēs meklējam personīgo atklāsmi?” Pāvils svētajiem deva padomu paļauties uz Garu, nevis pasaules gudrību.³ Lai iegūtu šo Garu, mēs sākam ar lūgšanu. Prezidents Lorencs Snovs vairākus gadus studēja evaņģēliju, pirms pievienojās Baznīcai. Taču liecību viņš saņēma tikai divas vai trīs nedēļas pirms savām kristībām, kad ieslīga slēptā lūgšanā. „Tā Kunga Gars nolaidās pār mani,” viņš teica. „Ak, kādu prieku un laimi es jutu, [jo] tad es saņēmu pilnīgas zināšanas par to, ka Dievs ir dzīvs, ka

Jēzus Kristus ir Dieva Dēls, un par svētās priesterības atjaunošanu, un evaņģēlija pilnību!”⁴

Esmu sapratis, ka lūgšana nodrošina nelokāmu pamatu personīgai atklāsmei. Taču ir nepieciešams kas vairāk. Kad vēl kalpoju par Reģiona pārstāvi, man bija iespēja mācīties no vēl viena apustuļa — eldera Boida K. Pekera. Bijām saņēmuši aicinājumu reorganizēt stabu, un mēs noietām ceļos, lai kopā lūgtu. Pēc priesterības vadītāju intervijas un lūgšanas elders Pakers ieteica kopā apiet apkārt ēkai. Mums ejot, viņš demonstrēja ļoti svarīgo personīgās atklāsmes meklēšanas principu — to principu, kuru Tas Kungs mācīja Oliveram Kauderijam: „Lūk ... tev ir jānoskaidro tas savā prātā.”⁵ Mēs pārdomājām mūsu uzdevumu, kopīgi apspriedāmies un klausījāmies Gara balsī. Kad atgriezāmies, mēs turpinājām lūgt un pārdomāt, un tad mēs bijām sagatavoti saņemt atklāsmi.

Atklāsmē tiek saņemta Tā Kunga noteiktajā laikā, kas bieži nozīmē, ka mums jāturpina rīkoties ticībā, lai arī neesam saņēmuši visas atbildes, kuras cerējām saņemt. Kā Augstākais pilnvarotais saņēmu uzdevumu palīdzēt reorganizēt staba prezidiju eldera Ezra Tafta Bensonā vadībā. Pēc tam, kas bijām lūguši, intervējuši, studējuši un atkal lūguši, elders Bensons man pajautāja, vai es zinu, kas būs jaunais prezidents. Es teicu, ka vēl neesmu saņēmis šo iedvesmu. Viņš uz mani ilgi paskatījās un pateica, ka arī nav to saņēmis. Neskatoties uz to, mēs *bijām* saņēmuši iedvesmu lūgt trīs cienīgiem priesterības nesējiem uzstāties konferences sestdienas vakara sesijā. Mirkli pēc tam, kad trešais runātājs bija sācis savu uzstāšanos, Gars apliecināja man, ka viņam jābūt jaunajam staba prezidentam. Es paskatījos uz prezidentu Bensonu un redzēju, kā asaras plūst pār viņa seju. Mēs abi bijām saņēmuši atklāsmi — bet tikai turpinot tiekties pēc mūsu Debesu Tēva gribas, virzoties uz priekšu ticībā.

Savas baznīcas kalpošanas pirmsākumos es saņēmu mācību no eldera Haralda B. Lī, kad viņš organizēja jaunu stabu apgabalā, kurā mēs dzīvojām. Elders Lī man kā tikko apstiprinātam bīskapam lūdza pievienoties viņam preses konferencē. Tajā dedzīgs, jauns žurnālists izaicināja elderu Lī. Viņš teica: „Jūs sevi saucat pat pravieti. Kad jūs pēdējo reizi saņēmt atklāsmi un par ko tā bija?” Elders Lī ieturēja pauzi, raugoties tieši uz viņu, un mierīgi atbildēja. „Tas bija vakar ap trijiem pēcpusdienā. Mēs lūdzām par to, kuru mums vajadzēt aicināt par jauno staba prezidentu, un mums tika atklāts, kas ir šis cilvēks.” Žurnālista sirds mainījās. Es nekad neaizmirsīšu to Garu, kas piepildīja telpu, kad elders Lī sniedza savu spēcīgo liecību par atklāsmi, kuru var saņemt tie, kas uzticīgi tiecas pildīt Tā Kunga gribu.

Kā ticīgi bērni, jaunieši, vecāki, skolotāji un vadītāji, mēs varam saņemt personīgo atklāsmi daudz biežāk, nekā mēs paši to apzināmies. Jo vairāk mēs saņemam un atzīstam personīgo atklāsmi, jo vairāk nostiprinās mūsu liecības. Kad biju bīskaps, mana liecība pieauga katru reizi, kad saņēmu atklāsmi, aicinot aicinājumos bīskapijas locekļus. Šī liecība tika stiprināta katru reizi, kad es biju liecinieks tam, kā tikai aicināti vai arī jaunus uzdevumus saņēma Augstākie pilnvarotie un darbinieki, reģionu Septiņdesmitie un stabu prezidenti. Taču būtiskāk mani ir stiprinājušas personīgas atklāsmes, kuras esmu saņēmis, būdams Dieva dēls, vīrs un tēvs. Es esmu ļoti pateicīgs par Gara vadību un norādījumiem mūsu mājā, kad meklējam pēc norādījumiem ģimenei svarīgos jautājumos.

Katram no mums mūsu personīgās atklāsmes atspoguļojas pēc tā paša parauga, kā tās atklāsmes, kuras ir saņēmuši pravieši un par ko pieraksti saglabāti Svētajos Rakstos. Ādams un Ieva piesauca Tā Kunga vārdu un saņēma personīgas atklāsmes, tajā skaitā

zināšanas par Pestītāju.⁶ Ēnohs, Ābrahams un Mozus alka pēc savu tautu labklājības un saņēma varenas atklāsmes, kas pierakstītas Dārgajā pērlē⁷. Elija personīgo atklāsmi saņēma caur lēnu, mierīgu balsi⁸; Daniēls to saņēma sapnī⁹. Pētera personīgā atklāsmē deva viņam liecību, ka Jēzus ir Kristus¹⁰. Lehiji un Nefiji saņēma personīgās atklāsmes par Pestītāju un pestīšanas ieceri, un patiesībā visi Bībeles un Mormona Grāmatas pravieši saņēma atklāsmes brīdināt, mācīt, stiprināt un mierināt viņus un viņu tautas¹¹. Pēc daudzām lūgšanām templī prezidents Spensers V. Kimbals saņēma atklāsmi par priesterību¹². Un pēc tam, kad prezidents Hinklijs bija lūdzis par to, lai vairāk Baznīcas locekļu saņemtu tempļa svētības, viņš saņēma atklāsmi celt mazākus tempļus¹³.

Pravieši saņem personīgas atklāsmes, lai tās viņiem palīdzētu pašu dzīvē un lai vadītu Baznīcas zemes lietas. Mūsu pienākums ir meklēt personīgās atklāsmes mums pašiem un pildīt tos pienākumus, ko Tas Kungs mums ir devis.

Pēdējo nedēļu laikā prezidents Hinklijs ir tiecies pēc atklāsmes par tiem aicinājumiem, kas būtu jāpaziņo šajā konferencē. Apmēram pirms mēneša mūsu Augstākā Prezidija un Divpadsmit apustuļu kворuma otrdienu tempļa sanāksmē es klausījos, kā prezidents Hinklijs skaitīja vienkāršu, sirsnīgu lūgšanu pēc garīgās vadības. Viņa izjustās lūgšanas rezultāts mums visiem ir tagad atklāts.

Vai mēs redzam atklāsmes paraugu praviešu dzīvē? Vai šī parauga pavadieni ir ieausti arī mūsu dzīvē?

Mēs zinām, ka paraugs centrējas ap Izpirkšanu¹⁴. Mēs saņemam svētības no Izpirkšanas, kad nožēlojam grēkus un ievērojam baušļus. Mēs noslēdzām derību to darīt dienā, kad kristījāmies, un mēs atjaunojam šo derību katru nedēļu, pieņemot Svēto Vakarēdienu. Turpinot taisnīgumā, mēs esam cienīgi kopā ar Samuēlu teikt: "Runā, [Kungs], jo Tavs kalps klausās."¹⁵ Un Tas Kungs atbild: „Svētīgas ir jūsu acis, jo tās redz, un jūsu ausis, jo tās dzird.”¹⁶

Mēs sagatavojamies saņemt personīgo atklāsmi tāpat kā pravieši, studējot Svētos Rakstus, gavējot, lūdzot un veidojot ticību. Ticība ir atslēga. Atcerieties, kā Džozefs gatavojās Pirmajai vīzijai.

„Bet, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva ...

bet lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies”.¹⁷

Ar nelokāmu ticību mēs gūstam atziņu sev, ka „tas ir ticības dēļ, ka brīnumi tiek darīti”.¹⁸

Parasti šie brīnumi nebūs Dieva spēka fizisks demonstrējums — Sarkanās jūras šķērsošana, mirušo augšāmcelšana, cietuma sienu laušana, debesu sūtņu parādīšanās. Ar nolūku lielākā daļa brīnumu ir Dieva spēka *garīga* demonstrācija — maiga žēlastība, kas liegi tiek dāvāta caur iespaidiem, idejas, pārliecība sajūta, problēmu risinājumi, spēks sastapties ar izaicinājumiem, un mierinājums paciest vilšanos un bēdas.

Šie brīnumi notiek ar mums, kad mēs izturam „[mūsu] ticības pārbaudi”¹⁹, kā tas dēvēts Svētajos Rakstos. Dažreiz šis ciešanas ir laiks, kas mums nepieciešams, pirms saņemam atbildi. Kad prezidents Deivids O. Makejs bija jauniešs, kas ganīja liellopus, viņš meklēja liecību, bet saņēma to tikai daudzus gadus vēlāk, kalpodams misijā Skotijā. Viņš

teica: „Tā bija nepārprotama izpausme, pēc kuras es kā šaubu pilns jaunietis biju slepeni lūdzis . . . kalna nogāzē un pļavā. Tā bija pārliecība, ka uz vienkāršu lūgšanu atbilde tiek saņemta „kādreiz, kaut kur”²⁰.

Atbilde var būt „ne tagad, esi pacietīgs un gaidi”.

Es liecinu, ka kalna nogāzē vai pļavā, birztaļā vai skapī, tagad vai mūžībā, kas nāks, Pestītāja vārds katram no mums piepildīsies: „Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts.”²¹ Mums ir pavēlēts *nemeklēt* zīmes, mums *ir* pavēlēts „tiekties nopietni pēc labākajām dāvanām”.²² Šīs dāvanas ietver Svēto Garu un personīgo atklāsmi. Šī atklāsmē nāks „rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta”, kā teicis Pestītājs, „jo tam, kas pieņem, Es došu vēl.”²³

Turpinot virzīties uz priekšu pēc šīs konferences, es aicinu katru no mums vēl vairāk tiekties un vairāk saņemt Dieva Garu. Pestītājs lūdza, lai Viņa mācekļi Jaunajā pasaulē saņemtu šo Garu. Tad, būdams piemērs mums visiem, Viņš aizgāja no Saviem mācekļiem un lūgšanā patiecās Savam Tēvam par to, ka Viņš ir devis Svēto Garu.²⁴ Sekosim Viņa piemēram un lūgsim pēc Dieva Gara, pateicoties par tā brīnumainajām svētībām mūsu dzīvē.

Es liecinu, ka Jēzus Kristus dzīvo un vada Savu Baznīcu caur dzīvo pravieti, prezidentu Gordonu B. Hinkliju. Es zinu — *es zinu* — ka Prezidents Hinklijs vada šo Baznīcu caur atklāsmi. Runājot Almas vārdiem: „Lūk, es saku jums, ka [šīs lietas] man ir darītas zināmas ar Dieva Svēto Garu. Lūk, es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas . . . Un tagad es pats zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man . . . un tas ir atklāsmes gars, kas ir manī.”²⁵

Lai katrs no mums varētu saņemt šo Garu, iegūtu svētības no personīgās atklāsmes un paši zinātu, ka šīs lietas ir patiesas, tā ir mana dziļi izjustā lūgšana Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Almas 8:24.
2. Jāņa 17:3.
3. Skat. 1. korintiešiem 2:11–16.
4. Citēts Eliza R. Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 8.
5. M&D 9:8.
6. Skat. Mozus gr. 5:4–11.
7. Skat. 1. Mozus 18:23–33; 2. Mozus 3:1–3; 32:31–33; Mozus gr. 1:1–2, 24; 6:26–37; 7:2–4; Ābrahāma 1:1–2, 15–19.
8. Skat. 1. Ķēniņu 19:11–12.

9. Skat. Daniēla 2:16–20.
10. Skat. Mateja 16:15–17.
11. Skat. 1. Nefija 2:16; 11:1–2; papildu piemērus skat. Mosijas 3:1-4; Almas 43:23; Helamana 7-8; Helamana 10:2-4; 3. Nefijs 1:10-13; Mormona 8:34-35; Etera 3:1-6, 13-14, 25.
12. Skat. "Letter of the First Presidency Regarding Revelation on the Priesthood," *Tambuli*, 1978. g. jūl., 31; "Revelation on Priesthood Accepted, Church Officers Sustained," *Ensign*, 1978. g. nov., 16.
13. Skat. "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service," *Ensign*, 1997. g. nov., 49.
14. Skat. Ap. d. 9; Mosijas 27; Almas 36.
15. 1. Samuēla 3:10.
16. Mateja 13:16.
17. Jēkaba v. 1:5–6.
18. Moronija 7:37.
19. Etera 12:6.
20. Citēts Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), 50.
21. Mateja 7:7; Lūkas 11:9; skat. arī 3. Nefijs 14:7.
22. M&D 46:8.
23. 2. Nefija 28:30.
24. Skat. 3. Nefijs 19:19–23.
25. Almas 5:46.